

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. március 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2010. december 2. napján kihirdetett 6.B.467/2009/58. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 6 000 (hatezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és a védője elsődlegesen bizonyítékok hiányában történő felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést, amelyet a védő a nyilvános ülésen azzal egészített ki, hogy esetlegesen a bűncselekmény minősítését halált okozó testi sértésben állapítsa meg a másodfokú bíróság.

Az ügyész a fegyházbüntetés súlyosítása végett élt perorvoslattal.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta megalapozottnak, egyben fenntartva az ügyészi jogorvoslatot a kiszabott büntetés súlyosítását indítványozta, mivel álláspontja szerint az nem áll arányban az elkövetett cselekmény súlyával.

Az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. §-ának (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt, teljes terjedelmében - nyilvános ülésen - bírálta felül, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében rögzítetteket. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat körültekintően betartva folytatta le a széles körű bizonyítást. A vádlott a bűncselekmény elkövetését mindvégig tagadó védekezését szem előtt tartva vizsgálat tárgyává tette azt is, hogy a vádlotton kívül más személy elkövethette-e a vád tárgyává tett kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményt. A történeti tényállást a kihallgatott tanúk vallomásaira, az igazságügyi szakértők aggálytalan szakvéleményeire, a nyomozás során megtalált tárgyi bizonyítékokra, valamint a helyszíni szemle során feltárt adatokra és az ekkor készített fényképfelvételekre alapította. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve jutott arra az álláspontra, hogy az élet elleni bűncselekményt a vádlotton kívül

más személy nem követhette el, és ezt a logika szabályait szem előtt tartva részletesen megindokolta. Ezzel indokolási kötelezettségének is messzemenően eleget tett.

A Be. 352. §-a (1) bekezdése a/ pontja alapján a tényállást a következőkkel szükséges kiegészíteni:

A sértett 1965. szeptember 21-én született.

A sérülések felsorolásából mellőzendő a 13. és 14. pontban feltüntetett sérülés, mivel azok régebbi eredetűek és a bántalmazással nem hozhatók összefüggésbe (nyomozati iratok 154. lapszám; 6.B.467/2009/28. számú tárgyalási jegyzőkönyv 1. bekezdése).

A 7. oldal 2. bekezdésében a sokkos keringési elégtelenség, mint sérülés szintén mellőzendő, hiszen ez már a sérülések következményeként létrejövő és a halálhoz vezető biológiai okfolyamat.

A fejtájékon, mintegy 10 erőbehatás érvényesült, melyből 3 legalább közepes erejű volt és a halántéktájon, homloktájékon, valamint az orrgyökön hozott létre sérülést és e sérülésekkel kapcsolatban jött létre a koponyaűri vérzés.

A mellkas tájókon rátaposás, ránehézkedés következtében két nagy erejű tompa erőbehatás érvényesült.

A sértett véralkohol koncentrációja a halál időpontjában - amely 20 óra 20 perc és 00 óra 20 perc között állt be - 3,43 ezrelék volt.

E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás megalapozott és a Be. 352. §-ának (2) bekezdésére tekintettel a másodfokú eljárásban irányadó.

A megyei bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság által e körben írt indokokkal az ítéletábra maradéktalanul egyetért. Csupán annyi pontosítás szükséges, - figyelemmel a tényállás helyesbítésére - hogy a 32. oldal 4. bekezdésében nem 28, hanem 26 külsérelmi nyom volt észlelhető a sértett testén.

Mindezekre figyelemmel - különösen a nagy számú sérülésre, azok elhelyezkedésére, jellegére, az erőbehatások mértékére, nem utolsósorban a vádlottnak a cselekmény elkövetése utáni lelketlen magatartására - kizárólag az a következtetés vonható le, hogy a vádlott szándéka a cselekmény elkövetésekor testvére életének kioltására irányult és ebben egyenes szándék vezérelte, ahogy azt a megyei bíróság rögzítette.

Ezen okokból a védőnek a cselekmény enyhébb minősítésére tett indítványa nem foghatott helyt, ahogy a vádlott felmentését célzó terhelti és védői perorvoslatok sem vezethettek eredményre, mivel a bizonyítékok felülmérlegelésére - megalapozott tényállás esetén - a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége.

A megyei bíróság feltárta a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, amelyek azonban a következők szerint helyesbítendők:

Az élet és testi épség elleni bűncselekmények elszaporodtak ugyan, azonban nem rendkívüli mértékben, ahogy ezt az elsőfokú bíróság rögzítette, ezért e jelzőt az ítélet tábla mellőzi, ahogyan nem súlyosító körülmény az, hogy korábban vádelhalasztással járó intézkedés alkalmazására került sor. Egyrészt ezen intézkedés eredményesen letelt, vádemelésre nem került sor, másrészt - az ártatlanság vélelmét szem előtt tartva - bűnösség megállapításával értelemszerűen nem párosult, ahogy az elsőfokú bíróság ez utóbbit az enyhítő körülmények felsorolásakor helyesen rögzítette is.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott és a határozott idejű büntetési tétel felső határához közeli 13 év fegyházbüntetés arányban áll a bűnösségi körülményekkel, az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, valamint a vádlott társadalomra veszélyességének fokával. A minősített élet elleni cselekmény elkövetésére figyelemmel törvényesen került sor a közügyektől eltiltás alkalmazására, melynek mértékével a másodfokú bíróság egyetért. Az így kiszabott fő- és mellékbüntetés együttesen szükséges, egyben elegendő a Btk. 37. §-ában írt büntetési cél eléréséhez.

A kifejtettekre tekintettel a terheltnek és a védőjének a büntetés enyhítését célzó jogorvoslata nem vezethetett eredményre, ahogy az ügyésznek a büntetés lényeges súlyosításra tett indítványa sem.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelekről helyesen rendelkezett, azonban ennek jogszabályi háttere a büntető eljárási törvényen - Be. - alapul (ítélet 34. oldal 5. bekezdés).

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamába, figyelemmel a Btk. 99. §-ának (1) bekezdésében rögzítettekre.

A nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költség viselésére a vádlottat a Be. 381. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítélet tábla.

Végezetül észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében feltüntetett 2010. március 5-i tárgyalási nap helyesen március 2.

Debrecen, 2011. év március hó 29. napja

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja.

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.467/2009/58. számú ítélete a másodfokú végzéssel jogerős és végrehajtható.

D e b r e c e n , 2011. év március hó 29. napja.

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.